

[Poul Møller.]

med boligrenten, en offentlig besparelspolitik og en offentlig udgiftspolitik, der så vidt jeg kan skønne, passer bedre til det, vi sagde under valgkampen, end det, som regeringspartierne sagde under valgkampen. Jeg mener også, at de opsparingsfremmende foranstaltninger, som vi nu er i færd med at gennemføre både vedrørende den værdifaste aldersopsparing og vedrørende forhøjelsen af de beløb, der skattepræmieres, fra 1 000 kr. til 2 500 kr., i langt højere grad svarer til VK-programmets opsparingsfremmende foranstaltninger end til de udtalelser, der lød om opsparing fra socialdemokratiet under valgkampen i 1960. Vedrørende udvidelsen af den proportionale skat, der skal gå op til 22 000 kr. — ja det er ganske vist noget længere, end vi foreslog i VK-programmet, det er noget længere, men dengang var der heller ikke så mange penge, for der var ingen omsætningsafgift, der skulle afbalanceres — mener jeg også, at man har strakt sig ud over VK-programmet, hvilket vi kun er vore forligspartnere tak skyldig for, og med hensyn til nedsættelse af skatteprocenten for den direkte skat fra 24 til 21 så er den også nogenlunde i harmoni med VK-programmets synspunkter om at lette den direkte beskatning, fremme opsparingen og spare på de offentlige udgifter.

I den henseende har det forlig, som vi nu går ind i, ikke på nogen måde voldt vanskeligheder. Det har voldt os vanskeligheder at opnå det naturligvis. Det har taget uger, men det har ikke voldt os nogen vanskelighed at acceptere det, og vi har accepteret en overskudspolitik for dette finansår, men vi har gjort det ud fra de kritiske synspunkter, der førte os frem til ikke at ville give overskud i årene 1960-62, nemlig de kritiske synspunkter, at vi ikke ville give regeringen flere penge til rådighed, fordi vi ved, at de omsætter sig i øgede udgifter. Vi har ved dette forlig dels gennem klausulen om overskudsafskrivning i nationalbanken, dels gennem den erklæring, vi har om den offentlige udgiftspolitik og de besparelser, der er omtalt, sikret os, at regeringen ikke kommer til at råde over dette overskud. Vi har også sikret os fra 1963 til 1964, at da bliver det os, der kommer til at afgøre, om over-

skuddet skal anvendes til den skatteletelse, vi er enige om, eller, hvis et overskud til den tid skulle være nødvendigt i mere eller mindre begrænset omfang, hvordan dette overskud så skal anvendes.

Se derfor, ærede medlem, ville jeg have været forsigtig med at tale om vragester, for vi har på disse vilkår accepteret en overskudspolitik, og det er helt andre vilkår end dem, man bød os før valget i 1960, da regeringen sankede i lade for at bruge pengene og kaste dem ud på et tidspunkt, hvor det, som det ærede medlem normalt med et fint ord kalder den kontraktive politik, netop skulle have vist sin virkning ved, at man havde holdt fast ved pengene i overskuddet. Derfor, ærede medlem, har vi en god samvittighed, og vi er glade ved i det ærede medlem at kunne finde en partner, som er rede til at gennemføre alle disse synspunkter fra VK-programmet sammen med os.

Helge Larsen: Der er nu gået mere end 14 timer, siden vi startede denne debat, og jeg skal derfor meget nøje holde mig til den anvisning, det ærede medlem hr. Poul Møller gav om at være hensynsfuld.

Jeg skal ganske undlade at komme med flere bemærkninger vedrørende omsætningsafgiften og de lovforslag, der knytter sig dertil, og jeg mener, at jeg med så meget større grund kan gøre det, som det jo er rigtigt, som det blev fremhævet af den højtærede fungerende statsminister, at det forlig, der nu besegles i det høje ting, jo vil få indflydelse på de politiske debatter, som vil blive ført i den kommende folketingssamling; der vil blive rig lejlighed til at vende tilbage til det og forhåbentlig også vende tilbage til det med måske noget mere friske synspunkter end dem, vi er i stand til at præstere på dette sene tidspunkt.

Må jeg herudover blot have lov til at takke den højtærede udenrigsminister for den redegørelse, vi fik vedrørende markedsforhandlingerne og udenrigspolitiske forhold, og takke den højtærede forsvarsminister for den redegørelse, der blev givet om regeringens beslutning om materielanskaffelser til 375 mill. kr. over de kommende 3 finansår, og for de oplysninger, som den højtærede minister gav om den nedsættelse